

עת"א 24389/09/14 - איאד אסד נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 24389-09-14 אסד(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	איאד אסד (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

- העותר מרצה עונש של 40 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום 1.6.14, לאחר שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, והוא מסווג לקטגוריה ב-1.
- העותר מלין לעניין חופשותיו ושילובו בטיפול ובתעסוקה.

טענות ב"כ הצדדים

- בטיעוניו בכתב טען ב"כ העותר כי העותר סיים לרצות רבע ממאסרו ועל כן זכאי לחופשותיו. ב"כ המשיבה ציין בכתב תשובתו, כי העותר מרצה מאסר שלישי, ועל כן, בהתאם לפרק ג' סעיף 1ב בפקודת הנציבות 04.40.00, תישקל חופשתו אך בתום ריצוי מחצית מתקופת מאסרו, דהיינו ביום 31.1.16.
- לאור עמדה זו, טען ב"כ העותר בפני כי העותר נדון בעבר לעונש מאסר בעבודות שירות שהופקע, וכי ריצה בנוסף לכך 14 ימי מאסר חלף קנס שהוטל עליו במסגרת אותו גזר דין, ועל כן הרציונל ב"כניסה שלישית" לכלא לא חל ויש להתייחס אליהם כאל "יחידה אחת" ולא כאל שני מאסרים נפרדים.

דין והכרעה

- ריצוי עונש מאסר לאחר הפקעת עבודות שירות הינו מאסר לכל דבר ועניין (סעיפים 51ב, 51ט ו-51 לחוק

העונשין, התשל"ז-1977).

6. ריצוי מאסר חלף קנס על פי סעיף 71 לחוק העונשין, אף הוא שקול לעונש מאסר לכל דבר ועניין. סעיף 71(ה) קובע במפורש כי מי שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס יישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, וסעיף 46 לחוק העונשין קובע כי המאסר הפלילי יופסק לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום קנס וימשך משתם המאסר האמור. בנסיבות אלה, אין לומר כי העובדה ששני העונשים הוטלו באותו גזר דין משמע כי מדובר ב"מאסר אחד".

7. בית המשפט שדן את העותר נתן בידו האפשרות לחרוץ את גורלו, בכך שאפשר לו לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ובשל שיקוליו של העותר עצמו ריצה הוא בסופו של יום עונש מאסר ממשי. אף ביחס לרכיב הקנס, בחר בית המשפט שלא להכביד על העותר בעונש מאסר ממושך יותר, אלא הטיל עליו קנס. דא עקא, שהעותר בחר שלא לשלם את הקנס, ופקודת המאסר חלף קנס הופעלה בעניינו (תהליך שמבוצע לאחר מתן הודעה מסודרת מטעם המרכז לגביית קנסות ולאחר שניתנת לנאשם הזדמנות להסדיר את חובו טרם הפעלת צו מאסר כאמור).

8. בנסיבות אלה, אין לומר כי מדובר ב"עונש מאסר אחד" שהוטל על הנאשם. משנדחתה טענה זו של העותר, הרי שעליו להמתין עד להשלמת ריצוי מחצית ממאסרו על פי תשובת המשיב בטרם תישקלנה בקשותיו לחופשות.

9. אשר לשילוב העותר בטיפול, מסרו גורמי הטיפול כי העותר רואיין לקבוצת "מעגל השינוי" ביום 2.11.14, אולם ציין כי אינו חושב שהוא זקוק לקבלת טיפול כלשהו. בנסיבות אלה, ובשל תיעדוף טיפולי, לא שולב בקבוצה, אך ככל שיביע מוטיבציה טיפולית בהמשך, תבחן התאמתו להשתלב בטיפול בהתאם לקריטריונים.

בנסיבות אלה, ומכיוון שהעותר שב ומביע מוטיבציה לקבלת טיפול, מתבקשים גורמי הטיפול לבחון מחדש התאמתו כאמור.

10. ביחס לשילוב העותר בתעסוקה, עולה מתגובת המשיבה כי בעניינו של העותר קיימות הנחיות ביטחון מיוחדות לאור טיב עבירותיו, ועל כן שולב במרכז החינוך ובסוף חודש פברואר, בכפוף לאישור גורמי מודיעין, תיבחן אפשרות שילובו בתעסוקה.

סבורני כי עמדה זו סבירה ולא מצאתי כי נפל בה פגם המצדיק התערבותי.

לאור האמור, ובכפוף לסעיף 9 להחלטתי, אני דוחה את העתירה.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ה, 28 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.